

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.307 van 15 februari 2000
in de zaak A. 85.944/IX-1967.**

In zake : Anne-Marie SEGARD,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn (OCMW) van LEUVEN,
dat woonplaats kiest bij
advocaat Th. HOSCHET,
kantoor houdende te LEUVEN,
Sint-Maartenstraat 53.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Anne-Marie SEGARD op 5 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van het OCMW te Leuven van 1 juli 1999, waardoor geen gunstig gevolg werd verleend aan de vraag van (verzoekster) om loopbaanonderbreking";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 3 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 januari 2000;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat B. MOSCHION, die loco advocaat Th. HOSCHET verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster is sinds 3 februari 1992 directrice van het psycho-geriatrisch centrum van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van Leuven.

Met een brief van 19 april 1999 dient zij een aanvraag in tot het verkrijgen van een loopbaanonderbreking voor 5 jaar.

1.2. Op 1 juli 1999 besluit de raad van het OCMW niet in te gaan op verzoeksters vraag omdat zij een functie uitoefent van niveau A en derhalve op grond van artikel 4 van het reglement betreffende de loopbaanonderbreking en de vermindering van de arbeidsprestaties uitgesloten is van het voordeel van de loopbaanonderbreking.

Het is tegen dat besluit dat verzoeksters vordering is gericht;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster als eerste middel aanvoert "schending van het reglement van 24 oktober 1991 betreffende de loopbaanonderbreking en de vermindering van de arbeidsprestaties van het OCMW Leuven (gewijzigd op 6 juni 1996) en van art. 3, § 1 van hoofdstuk 2 van het geldelijk statuut van de personeelsleden van het OCMW Leuven"; dat zij betoogt dat de verwerende partij haar ten onrechte als een personeelslid van niveau A beschouwt, en haar derhalve niet op grond van artikel 4 van het reglement betreffende de loopbaanonderbreking en de vermindering van de arbeidsprestaties, het voordeel van een loopbaanonderbreking mag weigeren; dat zij ter adstructie aanvoert dat het geldelijk statuut van het personeel van het OCMW van Leuven voor haar functie van directrice van het psycho-geriatriesch centrum slechts in een "B4-weddeschaal" voorziet; dat zij daaraan toevoegt dat sedert haar benoeming de situatie in de instellingen van het OCMW van Leuven grondig is veranderd : "Er is nu een directeur-coördinator, die de feitelijke directiefunctie over alle instellingen uitoefent. Deze heeft weddeschaal AV4";

Overwegende dat het niveau van een betrekking bij het OCMW van Leuven niet bepaald wordt door de

weddeschaal waarin het geldelijk statuut voorziet, maar wel door het niveau van het onderwijs dat de gegadigden voor de betrekking dienen te hebben gevolgd opdat zij voor een benoeming in die betrekking in aanmerking zouden kunnen komen; dat, immers, artikel 3, 10., van het administratief statuut van het personeel van het OCMW van Leuven bepaalt dat onder de term "niveau" dient te worden verstaan "het geheel van graden in de hiërarchie waarvoor eenzelfde onderwijspeil vereist is" en dat artikel 4 van dat statuut bepaalt dat het personeel "wordt ingedeeld in vijf niveaus waarvoor bij aanwerving eenzelfde onderwijspeil vereist is, overeenkomstig bijlage 1 bij het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel" en dat voor het "niveau A" "universitair onderwijs en hoger onderwijs van het lange type gelijkgesteld met universitair onderwijs" vereist is; dat luidens bijlage E1 van datzelfde statuut de kandidaten voor de functie van directeur of directrice van het psycho-geriatriesch centrum in het bezit dienen te zijn van "een eindexamen of getuigschrift van hoger onderwijs vereist voor toelating tot niveau 1 van de Rijksbesturen" en van "een licentie in de ziekenhuiswetenschappen";

Overwegende dat in acht genomen de aangehaalde bepalingen van het administratief statuut, de functie van verzoekster tot het niveau A behoort;

Overwegende dat het loutere feit dat inmiddels een nieuwe functie van "directeur/directrice - algemeen coördinator instellingen" werd gecreëerd waaraan de weddeschaal AV4 is toegekend, in beginsel geen relevantie heeft voor het bepalen van het niveau van de functie die door verzoekster wordt uitgeoefend; dat het slechts anders zou zijn indien verzoekster concreet zou aantonen dat door dit feit haar functie derwijze aan gewicht heeft verloren dat het tegen alle redelijkheid ingaat er het hierboven vermelde onderwijs-

peil voor te eisen, zodat de statutaire bepalingen die dat onderwijspeil vaststellen aan verzoekster niet kunnen worden tegengeworpen; dat verzoekster zulks niet aantoont;

Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekster als tweede middel "schending van artikel 27, § 1, van de OCMW-wet van 8 juli 1976" aanvoert; dat zij betoogt dat het toekennen van een loopbaanonderbreking een daad van dagelijks bestuur is die derhalve overeenkomstig de geïndiceerde bepaling tot de bevoegdheid van het vast bureau van het OCMW, belast met het dagelijks bestuur, behoort, zodat de raad van het OCMW niet bevoegd was om de bestreden beslissing te nemen;

Overwegende dat bij de behandeling van het eerste middel gebleken is dat wettelijk de verwerende partij niet anders kon dan de gevraagde loopbaanonderbreking weigeren; dat in zaken van gebonden bevoegdheid het middel van onbevoegdheid een onwerkzaam middel is, zoals de Raad reeds heeft kunnen vaststellen in arresten als arrest nr. 48.866, LEEMANS, van 6 september 1994 (sub 3.2.1.), nr. 55.046, GOUBERT, van 6 september 1995 (sub 2.2.1.) en nr. 56.412, HENDRICKX, van 22 november 1995 (sub 2.3.1.);

Overwegende dat het tweede middel niet ernstig is;

Overwegende dat bij gebrek aan enig ernstig annulatiemiddel, de vordering moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien februari 2000, door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.